

Sau 13 Năm

Tháng 7-1975, tôi mua một chiếc ghe nhỏ xíu để rồi bỏ quê hương yêu dấu. Ra đi trong đêm tối vào mùa mưa thật là buồn tủi. Đi từ Việt Nam qua Phi Luật Tân nhưng lại được tàu lớn vớt lên sau 10 ngày lênh đênh trên đại dương và họ đã cho xuống đất Nhật. Thật là chuyện bất ngờ và hên cho mọi người trên ghe.

Sau biết bao nguy hiểm, khó khăn và đau khổ, một trưởng công trường xây cất Nhà ga Tân Sơn Nhứt từ từ sống lại trên đất Pháp. Nay tôi mang tên mới, đó là "VN tỵ nạn", như một triệu người tỵ nạn khác trên khắp thế giới. Chuyển vượt biển kinh hoàng vừa qua đã cạo rửa và nấu chín rục tinh thần và tư tưởng của tôi.

Được Trời Phật cho sống thêm một cuộc sống mới, một đời mới, tôi nghĩ rằng mình cũng nên có một cách sống mới, cao thượng hơn cuộc sống vật chất hàng ngày. Khi tôi ra đi chỉ có một mình, nay tôi đã tìm được vợ con và đoàn tụ gia đình tại Paris thì còn gì sung sướng hơn. Thật vậy, tôi làm việc không còn biết giờ giấc. Ngày nghỉ, tôi lại gánh thêm mọi công tác xã hội, nhất là yểm trợ thuyền nhân, vì mình là một thuyền nhân kia mà.

Hàng năm đến ngày 30-4 tại Paris, cuộc triển lãm lớn nhất nước Pháp được khai mạc. Từ 1975 đến nay, không có năm nào tôi vắng mặt, và năm nào gian hàng của tôi cũng được một huy chương vàng, bạc hay tệ lắm cũng đồng. Tại nơi quốc tế này, **gian hàng tỵ nạn** này luôn luôn được trang trí bằng **12 Cờ Vàng ba sọc đỏ** kích thước 2,50 m x 1 m và 20 cờ nhỏ khắc treo trên cao. Tôi rất hạnh diện với lối trang trí đó vì **Việt Nam tự do** là quê hương yêu dấu của tôi.

Nói sơ cuộc sống mới của tôi không phải để khoe khoang với bà con bạn bè, nhưng để đi tới một ý kiến mà tôi xin phép được nêu lên trên LTAHCC.

Lá thư CC như tên của nó chỉ là một lá thư gửi đến bưu điện. Bưu điện đó là toàn khối công chánh VN khắp thế giới kể cả trên lãnh thổ VN hiện tại. LTAHCC có điều lạ là chỉ nói HIỆN TẠI mà không bàn gì đến **tương lai**. Dù các lá thư trước, các bạn biên tập đã lặp đi lặp lại đường lối "chỉ là thùng thỏ" nhưng tôi vẫn thấy khó chịu vì thấy thiếu một cái gì đó.

/vậy Trước 1975, trong mọi chính phủ đều có kỹ sư tham gia. Người về cố VNCH cũng là một kỹ sư (Đ.S.Nga). Người Việt đã xếp hạng: sĩ, nông, công, thương, như vậy lớp kỹ sư cũng phải hãnh diện chứ! Kỹ sư, bác sĩ là thành phần ưu tú của VNCH. Người ta xếp hạng như/ví "ông kỹ sư" tượng trưng cho lớp người thông minh của dân Việt. Trước biến cố 1975 thì vậy, tự nhiên sau 1975 cũng lớp người đó tập hợp lại trong LTAHCC thì trở thành một lớp người khác. Có lẽ họ đã uống coca và ăn toàn "hamburger" cho nên họ đã quên quê hương đất tổ. Họ hết bàn đến vấn đề VN mà họ lại kể chuyện du lịch, các cuộc hội họp với những nụ cười thật vui nhộn. Nào là "bonjour, hello", nào là "au revoir và good bye". Họ nói đủ thứ chuyện, đủ thứ ngôn ngữ, nhưng không dă động đến vấn đề **Việt Nam hiện tại hoặc tương lai**. Nếu toàn khối Công chánh hải ngoại có tinh thần như vậy thì lịch sử sẽ phê phán như thế nào. Một khi mình chạy thoát cơn hỏa hoạn mà chính mình tạo ra, mình không dập tắt lửa mà lại ngoảnh mặt lơ đi thì thật xấu hổ với hậu thế. Xưa kia, lịch sử đã ghi lại cử chỉ cao đẹp của Lê Lai liều mình cứu chúa, Hai Bà Trưng cũng oai hùng tự vận xuống sông, 1975 cũng có tướng pháo binh Phan Đình Soạn tự vận ...

Còn mình thì sao đây? Tạm đi tỵ nạn chính trị hay là vĩnh viễn lưu vong tỵ nạn kinh tế? Tôi không trả lời sợ đụng chạm nhiều người, nhưng tôi cũng không muốn cho người khác cho rằng khối Công chánh đã qua cầu và rút cầu. Nghề của chàng là xây cầu thì phải có 2 chiều, có lúc chạy tới, có lúc chạy về chứ! Các ông Mít Xoài đã trở thành Mít Tó, còn con Mắm Ruốc thì biến thành "Cô Ca Cô La". Chớ là

hết ^{khí} cho lắm / đi tắm cũng ở trường ! Thật vậy, dù có thay đổi chỗ ở, thay đổi ngôn ngữ hay thực phẩm, mình vẫn là Mít Xoài và Mắm Ruốc. Lịch sử VN chưa hề có cuộc di tản vĩ đại như năm 1975, tôi mong rằng vì lần đầu tiên cho nên có thể nhiều điều thiếu sót và sai lầm trong lúc tang gia bối rối có thể sửa đổi.

Sau 13 năm, các AHCC có lẽ cũng đã an cư lập nghiệp, xây cất gây dựng lại cơ đồ, xin ngoảnh mặt nhìn về quê hương điều tàn sau cơn hỏa hoạn kinh hoàng. Hiện nay cũng còn chế độ cộng sản độc tài kia, dân ta cũng còn bị kềm kẹp. Nước ta được xếp vào hàng chót trên thế giới. Dù thời gian trôi qua, những vấn đề di tản, vượt biên vượt biển vẫn còn thời sự. Xin các bạn chớ quên điều này. Mình đã vượt biển từ lâu nhưng có kẻ đang thực hành và có kẻ đang chuẩn bị để ra đi. Làm sao thoả được họ được ... Dĩ vãng và hiện tại vẫn còn đó, thật chuyện khó tin nhưng có thực.

Mình đã đi tìm tự do, khi tìm được tự do rồi thì chớ đi ngược lại điều đó. LTAHCC không thể chỉ có một ý kiến mà thôi, nếu thật sự như vậy thì rơi vào lối độc tài rồi. Tôi mong rằng LTAHCC là nơi quy tụ **mọi ý kiến, mọi tư tưởng chính đáng** để rồi đưa ra một đường lối hay hơn và tiến bộ hơn nữa. Chuyện ra đi khi đó mới có lý do.

HOÀNG ĐÌNH TUYẾN
"Sơn mài Thành Lễ"

P.S. 13 năm trước, tôi có viết 1 đơn xin tước trình cho Ông Nguyễn Thái Hai trước khi vượt biển, hôm nay tôi xin thân chào tái ngộ AH qua bài này.

Địa chỉ tôi : số 16 rue Corot

94400 Vitry-sur-Seine - France

--:--:--:--:--:--:--:--:--:--

(Tiếp theo " Các trường CôngChánh..." trang 26)

chuyên môn ,

3) sau khi thành công giai đoạn 2 trên, thí sinh soạn trong 6 tháng luận trình quá khứ kỷ sử của mình và trở lại trình bày trước Ban Giám Khảo.

Tuy Nhà Nước không bắt buộc bằng cấp nào hết trước khi dự thi, song "Annuaire de la Société des Ingénieurs Diplômés par l'Etat" cho thấy gần 5% đã có trước bằng tiến sĩ, 40% có trước bằng kỹ sư, 40% maîtrise khoa học, 10% brevet de technicien supérieur hay DUT. Đến năm 1987, đã có 6 người có tên Việt Nam ở bằng cấp này. Đầu tiên, năm 1953 là "lão đại ca" Nguyễn Xuân Khương cựu Tổng Giám Đốc Điện Địa. Sau đó có một anh về ngành construction civile. Cuối cùng, năm 1982 có một anh cử nhân và kỹ sư không vận ENAC, và ... Trần Văn Thu. Năm 1936 : 18 thí sinh mọi ngành thi đỗ; 1976 : 25; 1982 : 52.

Các trường khác - Sau các trường kỹ sư thì có, trong dân chính công chánh :

- nhiều Instituts Universitaires de Technologie, cấp DUT sau 2 năm học sau tú tài ,
- nhiều Lycées d'Enseignement Technique, cấp Brevet de Technicien Supérieur sau 2 năm học sau tú tài ,
- nhiều Lycées d'Enseignement Professionnel, cấp Brevet d'Enseignement Professionnel sau 3 năm sau Trung Học Đệ Nhất Cấp ,
- nhiều Collèges d'Enseignement Technique, cấp Certificat d'Aptitude Professionnelle sau 2 năm sau năm thứ nhì của Trung Học (lớp cinquième).

Bài tuy không đầy đủ nhưng quá dài và chắc chắn có sơ sót, các AHCC cho phép tôi ngừng bút.

TRẦN VĂN THU